

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: wzór zarejestrowany dla „zegarków”

Właściciel wzoru wspólnotowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego: Punch

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie prawa do zaskarżonego wzoru wspólnotowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 4, 5 i 6 rozporządzenia Rady nr 6/2002 ze względu na błędne uznanie przez Izbę Odwoławczą, że zakwestionowany wzór nie posiada indywidualnego charakteru i nie jest nowy; naruszenie art. 61 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 6/2002 ze względu na dokonanie przez Izbę Odwoławczą nieprawidłowej oceny argumentów i dowodów przedstawionych w toku postępowania, błędnej interpretacji swobody projektanta i oparcie swojej decyzji na niepoprawnej ocenie, a tym samym nadużycie swojej władzy.

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2010 r. — IRO przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-69/10)

(2010/C 100/90)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Industrie Riunite Odolesi SpA (IRO) (Via Brescia, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Giardina, P. Tomassi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności spornej decyzji;
- tytułem zarzutu uzupełniającego uchylenie grzywny wymierzonej mocą spornej decyzji lub zmniejszenie jej wymiaru;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podniesione w niniejszej sprawie są podobne do powołanych w sprawie T-55/10 SP przeciwko Komisji.

W uzasadnianiu skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- naruszenie przepisów prawa i nadużycie władzy w zakresie w jakim Komisja wydała decyzję w przedmiocie zastosowania wobec skarżącej sankcji za rzekomy udział w kartelu, polegającym na ustalaniu cen, bez uprzedniego zbadania wszystkich dowodów z powodu braku w aktach sprawy załącznika zawierającego cenniki;
- naruszenie przepisów proceduralnych przewidzianych w rozporządzeniu WE nr 1/2003⁽¹⁾, w zakresie w jakim Komisja wydała sporną decyzję po stwierdzeniu przez Sąd Pierwszej Instancji nieważności decyzji z dnia 17 grudnia 2002 r. nr C(2002) 5087 wersja ostateczna nie podejmując żadnych działań proceduralnych, takich jak doręczenie stronom pisma przedstawiającego zarzuty, wysłuchanie stron, wezwania władz krajowych. W konsekwencji postępowanie wszczęte przez Komisję było fragmentaryczne, niespójne i naruszające przepisy oraz prawo ukaranych przedsiębiorstw do obrony.
- brak pouczenia i uzasadnienia, jako że Komisja nie oceniła prawidłowo informacji, które ujawniło dochodzenie, dotyczących rozmiaru dotkniętego rynku i skutków rzekomego kartelu..

Tytułem zarzutu uzupełniającego skarżąca wnosi o uchylenie lub zmniejszenie wymiaru grzywny nałożonej mocą decyzji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 2003, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2010 r. — Feralpi przeciwko Komisji

(Sprawa T-70/10)

(2010/C 100/91)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Feralpi Holding SpA (Brescia, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Roberti, i I. Perego)